

Pacifisme
Militærnægtelse
Civilulydighed
Ikkevold
Freds- og
Konfliktløsning

INDHOLD

- 7.912 luftangreb mod Syrien – plus et mere 2**
Statsmænd burde kunne holde hovedet koldt, og reagere ud fra fakta og langsigtet strategi.
- Ny nordisk koalition for fred og nedrustning 3**
Partier fra hele Norden i nyt initiativ for dialog og afspænding mod krigstrusler.
- Slavernes ikkevoldelige kamp i Dansk Vestindien 4**
En fortælling fra slavernes frihedskamp i Dansk-Vestindien, hvor de skjult tømte krudttønderne i havet.
- Mer militær vil koste os 1000 kroner hver måned ... 5**
Vi skal trues til mere militær. Imens tvinger dårlig økonomi Rusland til at bremse sin oprustning.
- Atomskjoldets usårlighed giver utryghed udenfor ... 7**
Danmark har tilsluttet sig et missilforsvar, der er usikkerhedsskabende og oprustningsfremmende.
- Dere lærere har ødelagt alt for meg 8**
Norske læreres nægtede under besættelsen at oplære skolebørn i nazisme - og til Quislings vrede vandt de.
- 200 nægtede afløste 35.000 tyske flygtninge 10**
Oksbøllejren blev fra 1949 omdannet til en nægterlejr, der skulle stå for oprydningen efter tyskerne.
- Alle lande i forening - skal forsvare denne Jord 12**
Globalt samarbejde, bæredygtig vækst og social balance i stedet for kortsigtet begunstiggelse af egne vælgere.

**Mød AMK til
Fredsfestival og
Årsmøde i Ulfborg
29-30. april**

**Husk også
Fredshøjskole
på Bornholm
i hele uge 24**

7.912 LUFTANGREB MOD SYRIEN – PLUS ET MERE

Af Tom Vilmer Paamand

Den 6. april 2017 sendte USA's præsident 59 krydsermissiler mod Syrien. Målet i landet var usædvanligt, for USA har hidtil officielt søgt at ramme ISIL, og ikke områder under kontrol af Syriens Assad-regering. Denne gang var målet i stedet en Assad-flyveplads, som et giftgasangreb mentes at stamme fra.

Fremmede nationers angreb på Syrien uden krigserklæring er langt mere end en daglig foreteelse. På datoen med krydsermissilerne havde der siden 2014 i alt været **7912 luftangreb** mod Syrien fra USA, dets koalition og Rusland. Og så kom der altså lige et mere, men i snit bliver Syrien ramt af 75 bomber om dagen fra fremmede luftstyrker. Heldigvis gør de sjældent mere end materiel skade, men antallet af døde for luftangrebene er dog omkring 3.000 ofre. Et rigeligt stort tal – stort set lige så mange som ved det angreb den 9. september 2001, der fik USA afsted på sit største hævn tog.

I den aktuelle sag har USA atter reageret forhastet og alt andet end statsmandsagtigt. Der er sket en grim forbrydelse, men i stedet for at skaffe beviser og tage problemet til FN har USA erklæret, at de havde lov til at bombe på baggrund af fortsat hemmelige beviser. Altså i strid med FN og folkeret – samt almindelig sund fornuft. Krydsermissilerne bliver omtalt som var det Trumps første krig, men han har som sine forgængere diskret **bombet løs** siden sin indsættelse. Antallet af civile ofre er dog steget voldsomt under Trump, der har **femdoblet** mængden af angreb med droner.

Konflikten begynder at ligne en *stedfortræderkrig*, da Rusland har sin eneste flådebase ved Syriens kyst, og folkeretsligt har fået Assads tilladelse til at bombe – besynderlig verden. Tyrkiet og Iran med flere har også deres håndførte spillebrikker med på pladen. Alle kan derfor frit slå hinandens spillere hjem i et blodigt slag Ludo, hvor ingen af de indblandede lande udefra rigtig er i direkte krig eller konflikt med hinanden. Også Danmark blev opfordret af USA til at bombe dernede – uden at vore angreb blev mere folkeretsligt legale af det. De danske fly blev oven i købet beordret til en aktion, der endte i et af de angreb på syriske **regeringsstyrker**, som USA ellers officielt prøver at liste udenom, da dets flossede figenblad kun handler om ISILs terror.

Flybomber udefra er dog et ”relativt” mindre problem, for internt i Syriens blanding af terror og borgerkrig løber dødstallet nu op i ufattelige hundredtusinder. Fra ISILs terror til Assads tøndebomber, samt et kludetæppe af store og små ”rockerbander”, der jævnligt skifter mål og retning. Folk i Syrien får altså rigeligt med bomber i hovedet og det er efter adskillige år indlysende, at USAs med fleres bidrag til endnu flere bombninger ikke har stoppet hverken ISIL eller borgerkrigens grusomheder.

Problemet er i høj grad, at der ikke blandt rockerbänder og regeringsstyrker er nogen klare ”venner”, som USA tør satse helhjertet på. Samt at Assad trods evindelige forudsigelser fortsat sidder lige så solidt på tronen, som hans far før ham. USA kunne fx have tilbud Assad frit lejde, og en kuffert med **350 millioner** kroner - mindsteprisen for de 59 affyrede krydsermissiler - som bestikelse for at gå. Men hvis Assad ønskede at løbe med hele statskassen havde han gjort det for længst, så han har nok vænnet sig for godt til rollen som enevældig præsident.

USA har ikke for gode erfaringer med sine ulovlige regimeskift – tilbombede eller ej – selvom dette nu lader til at være målet igen. Ind til videre er resultatet blot mere kaos, da Rusland har suspenderer en aftale med USA, der skulle forhindre sammenstød mellem deres kampfly.

Tilbage står den sædvanlige undren. Nogen har på højt politisk niveau besluttet, at lige de billeder, som officielt udløste bombningen, var ”ubærlige”. Nogen har givet en indlysende og berettiget forargelse politisk retning og fokus, så bombe-svaret kunne udløse bred begejstring, og bedre opbakning til den ellers upopulære præsident Trump. Og medier og befolkning faldt for den - igen.

Statsmænd burde kunne holde hovedet koldt, og ikke reagere forjaget ud fra følelser og folkestemninger – men på fakta og langsigtet strategi. Og det samme bør fredsbevægelsen, hvis den vil opnå blivende mål.

RIKO OM HÅNTERING AF SITUATIONEN I SYRIEN

En politisk løsning på konflikten i Syrien skal findes og tilgodeses det syriske folks behov. Aktivt diplomati, sikring af humanitær støtte til civilbefolkningen og en gennemtænkt strategi, der tager højde for lokale og langsigtede forhold kan bane vejen for fred. Stormagterne, først og fremmest USA og Rusland, og de involverede regionale magter må arbejde uden forhåndsbetingelser for en forhandlingsløsning, der garanteres af FN. Men det forudsætter, at der lægges målrettet pres fra andre landes regeringer og folkelige bevægelser på aktører i konflikten i Syrien. Den danske regering bør prioritere sammen med andre lande, især i EU og NATO, at øge presset på alle parter for at afslutte borgerkrigen gennem en forhandlet løsning, der garanterer basale rettigheder til alle.

Læs hele teksten hos Rådet for International Konfliktløsning - RIKO.nu

NY NORDISK KOALITION FOR FRED OG NEDRUSTNING

Af Alternativet, Enhedslisten og SF fra Danmark - Vänsterförbundet fra Finland - Tjóðveldi fra Færøerne - Inuit Ataqatigiit fra Grønland - Venstre Grønne fra Island - Sosialistisk Venstreparti (SV) fra Norge - Vänsterpartiet fra Sverige.

Norden, Arktis og Østersøområdet har i årevis været præget af en opadgående øvelses- og oprustningsspiral, som kombineres med en stadig mere højlydt retorik. Både NATO og Rusland bidrager til denne udvikling. Det er en alarmende udvikling, og det er på tide, at Nordens lande tager initiativ til at vende den. Målet er at styrke de sikkerhedspolitiske redskaber.

Vi vil skabe en politik, der reducerer spændinger og krigstrusler. Vi respekterer, at Finland og Sverige fortsat ønsker at være militært alliancefrie og afviser fuldt medlemskab af NATO, og vi opfordrer til et tættere nordisk samarbejde, der kan sikre nedrustning, styrke FN og bidrage til, at dansk, islandsk og norsk udenrigspolitik ikke er afhængig af et NATO, hvor Donald Trump sidder for bordenden. Hvis vi skal sikre Nordens sikkerhed, kræver det en aktiv, selvstændig udenrigspolitik med et bredt engagement for demokrati, menneskeretigheder og folkeret, for kvinders frigørelse og global social retfærdighed.

Men det kræver også et aktivt arbejde for nedrustning, konfliktforebyggende indsatser, et stærkt FN, intensiveret arbejde i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, OSCE, og en genoprettet respekt for folkeretten. Vi skal stå fast på kritikken af Ruslands krænkelse af folkeretten i Ukraine og Syrien. Samtidig skal vi udvikle kontakten med det russiske civilsamfund og skabe bedre forudsætninger for forskellige former for dialog mellem folk.

Med Trump har verdens stærkeste militærmagt fået en øverstkommanderende, som er utilregnelig og ikke har respekt for international ret. Valget af Trump har gjort verden mere usikker og øget risikoen for, at USA og i forlængelse NATO vil gå med i aktuelle væbnede konflikter eller starte nye. Udviklingen i USA forstærker behovet for, at vi i Norden øger vores samarbejde. Et aktivt arbejde for nedrustning og afspænding i Norden skal omfatte Østersøen, Arktis og demilitarisering af rumprogrammer. Det skal være et fokusområde for Nordisk Råds kommende arbejde.

Men det kræver også anstrengelser på alle niveauer; diplomater, myndigheder, organisationer, mellemfolkelige kontakter og forskersamarbejder - alle kan bidrage i det sikkerhedspolitiske arbejde. Der skal udvikles en samlet nordisk strategi for fred, afspænding og nedrustning i Norden. Våbeneksport til diktaturer, krigsførende stater og lande, som begår grove og omfattende brud på menneskerettighederne, styrker ikke freden. De nordiske lande bør gå foran i arbejdet for bedre international kontrol med våbenhandel og i vores egne

lande forbyde eksport til undertrykkende og krigsførende lande. Vi ønsker, at der udarbejdes en samlet, nordisk strategi for fred, afspænding og nedrustning i Norden. Vi vil styrke FN's arbejde for fred og sikkerhed. De nordiske lande skal forberede og samøve styrker som kan deltage i fælles fredsbevarende indsatser med FN-mandat. Vi støtter den tidligere tyske udenrigsminister Steinmeiers initiativ i OSCE om at indlede nye forhandlinger om en ny multilateral aftale for våbenkontrol i Europa. Målet er nye forhandlinger om nedrustning i Europa, og at såvel Rusland som NATO via disse

forhandlinger skal afstå fra oprustning og offensive øvelser i Østersøområdet.

Vi foreslår, at der i regi af Nordisk Råd afholdes en nordisk freds- og sikkerhedskonference for at drøfte en strategi for nedrustning og afspænding i Østersøen og Arktis samt, at Nordisk Råd på sigt tager initiativ til en bredere international konference med deltagelse af alle lande omkring Østersøen for at fremme dette. Vi ønsker, at forskningen i freds- og konfliktløsning styrkes i vores lande, og at der sker et tættere samarbejde på tværs af landene i Norden.

Let forkortet, se den hele via Enhedslisten.dk/2017/03/24

ROSER TIL UDSPIL OM NY NORDISK FREDSPOLITIK

Af Hasse Schneidermann for Fredsministerium

Selv om vi i den brede kreds af krigsmodstandere og fredsforkæmpere, som er samlet i Fredsministerium er af den principielle opfattelse at fredelig, ikke-militær konfliktløsning og fred ikke bør have en politisk farve, vil vi benytte lejligheden til at klappe med fredsflaget ved modtagelsen af nyheden om, at den nordiske venstrefløj foreslår en fælles politik for fred og nedrustning.

På Fredsministeriums fem års jubilæumskonference i marts om udviklingen af en ny udenrigs- og sikkerhedspolitisk kurs, blev en af de prioriterede opgaver netop medvirken til formulering af en ny samlet, dansk, nordisk og europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Derfor vores glæde over jeres udspil - vi deler jeres ambitioner. Vi har selv har et velfungerende samarbejde med andre nordiske fredsorganisationer og hvert år i august deltager vi i Nordiska Fredssamtal i Degerfors, Sverige, sidste år med oplæg om alternativer til fort-

sat dansk krigsdeltagelse og oprustning. På dette møde foreslog vi et fælles nordisk projekt om Østersøen som fredens hav med krav om demilitarisering af øerne i dette hav – som vi håber at have kræfter til at løfte forud for årets folkemøde på Bornholm.

Fredsministerium afholder nemlig igen i år en intern Fredshøjskole som optakt til Folkemøde i hele uge 24, og fire mobile events under selve folkemødet.

På det netop overståede årsmøde vedtog vi også, at Fredsministerium nu repræsenterer Danmark i *Global Alliances for Ministries & Infrastructures for Peace* med henblik på planlægning og afholdelse af en international konference i København FN's Fredsdag et af de nærmeste år.

HØR OPLÆG FRA FREDSMINISTERIUMS JUBILÆUMSKONFERENCE

Ruslandskenderen Jens Jørgen Nielsen holdt sammen med Nikolaj Villumsen (EL), Trine Pertou Mach fra MS og fredsforsker Jørn Boye Nielsen gode oplæg om den nye verdensorden på Fredsministeriums konference i marts.

Arne Hansen optog det hele til sine Dialog-udsendelser, hvorfra de kan høres: Arnehansen.net/dialog/fred/170325FMJensJoeregenNielsenRusland96.htm

DANSKE BOMBER MOD SYRIEN ER VANVID

Danske militærfly kaster nu bomber mod Islamisk Stat i Syrien. Det hidtil mest vanvittige udslag af den ulykkelige, aktivistiske udenrigspolitik. Dels risikerer Danmark i højere grad end før at blive terrormål. Og dels vil bombeangrebene resultere i flere flygtninge – med de problemer, det giver. Især for dem, der tvinges til at flygte, men også for Europa – incl. Danmark – som modtagerlande. Viggo Hørup stillede i sin tid det spørgsmål om militæret: ”Hvad skal det nytte?” Svaret er: ”Det nytter intet. Det skader kun.” *Henning*

DANSK-VESTINDISK Ø BRUGT TIL TEST AF KEMISKE VÅBEN

Først i 1944 blev den sidste af de Dansk-Vestindiske Øer solgt. Statsminister Lars Løkke Rasmussen rejste ellers i april til De Vestindiske Øer i anledning af 100-året for salget af øerne til USA - men en af dem var altså ikke med i pakken. Sidste ø købte USA i 1944, nemlig Water Island, der har navn efter sine naturlige bassiner med ferskvand. Øen tilhørte dengang Det Østasiatiske Kompagni, som fik \$10,000 dollars - efter at ØK havde presset USA til købet ved at foreslå et salg til Tyskland. Øen blev så brugt af USAs forsvarsministerium, der befæstede øen som forsvar for en ubådsbase – samt i nogle år lod hærens *Chemical Warfare Division* teste kemisk krigsførelse her som fx Agent Orange. Siden hen er øen blevet rensat og udlejes nu til hoteldrift mm. *.tom*

SLAVERNES IKKEVOLDelige KAMP I DANSK VESTINDIEN

Af Caf Thor

Shelley Moorhead fra de tidligere Dansk-Vestindiske Øer er formand for Carida, bevægelsen for Virgin Islands forsoning. Danske skoler fortæller at slaveriet blev afskaffet af Peter von Scholten, men han blev faktisk tvunget til det af helten Buddhoe fra St. Croix under et oprør i 1848, fortæller Shelley:

Det er klart, at rent politisk set blev slaveriets afskaffelse gjort officielt af Peter von Scholtens proklamation. Men for befolkningen, blev det gjort officielt med deres handlinger, og af de strategier, der blev anvendt. General Buddhoe bar denne titel på grund af sin militære strategi, men førte en krig uden konventionelle våben. Den 3. juli 1848 om morgenen blev der blæst i et konkylihorn, og det signalerede begyndelsen af en meget grundig tilrettelagt plan. Tusindvis af slaver af afrikansk oprindelse klædt i hvidt, mødtes på Fort Frederik i Frederiksted, og krævede deres frihed. Fortet var militærets og regeringens forpost for Danmark i den vestlige del af St. Croix.

Beskeder gik ud til plantageejerne for at få dem til komme og hjælpe militsen. Men da soldaterne gik til arsenalerne for at få fat i våbnene og placere kanonerne, opdagede de hurtigt, at de mange krudtposer og tønder, der skulle have været fyldt med krudt, i stedet var blevet fyldt op med sand. Og at alt krudtet var blevet smidt i havet! Vi havde ikke våben, så vi havde ikke behov for krudtet. Så fortæl mig, hvad ville du have gjort – i denne situation, hvor du har en fæstning, som er omringet af måske mere end 10.000 afrikanske slaver, der kræver deres frihed – hvis du var i Peter von Scholtens sko?

Interviewet med Shelley Moorhead er fra 2010. Læs det hele på Modkraft.dk/blogindlæg/reparation-genopretning-slaveriet

MERE MILITÆR VIL KOSTE OS 1000 KRONER OM MÅNEDEN

Af Tom Vilmer Paamand

Presset fortsætter for at hæve Europas bidrag til NATO. For Danmark blir prisen 3000 kroner årligt fordelt på os alle, svarende til 1000 kroner mere om måneden til militæret fra hver familie. Beløbet kan i stedet modsvares af nedskæringer, men resultatet bliver omtrent det samme for at skaffe de ønskede 20 milliarder kroner mere til militært isenkram.

En øgning til to procent af bruttonationalproduktet er stort set en fordobling, og da et **solidt flertal** af NATOs medlemmer ligger på samme niveau som Danmark, vil en forhøjelse kunne mærkes på de enkelte husholdninger i det meste af Europa. Propagandaen kører derfor på højtryk, hvor forsvarsminister Claus Hjort Frederiksen fx nu råber: "Truslen fra Rusland er meget skræmmende". Han overtog posten som forsvarsminister, da fokus lige nu ligger på hans primære kompetence - at kradsse penge ind. Men selv han måtte svare benægtende på spørgsmålet, om det overhovedet var realistisk at finde så mange milliarder til militæret – så stigningen kommer sandsynligvis gradvist.

I totale udgifter er Danmark nr. 41 ud af verdens lande, og ligger allerede nu helt i **NATOs top** målt på militæruddgifter per indbygger. Selv Rusland bruger mindre efter den målestok. Som bekendt har de ellers i nogle år oprustet stærkt, men da det enorme land har en økonomi på niveau med **Italiens** – og er hårdt ramt af faldende oliepriser og sanktioner - har de slet ikke økonomi til ambitionerne. Det russiske militærbudget for 2017 er derfor blevet skåret ned med **25 procent**, hvilket ikke bliver nævnt af vestlige medier. Ikke at dette nødvendigvis gør Rusland til en nemmere nabo, for landet har fortsat rigeligt med billige soldater, nyt og gammelt isenkram samt ikke mindst atomraketter.

Uanset trusselsbilledet har ingen lyst til den ødelæggende storkrig, som endnu mere militær ikke stopper, men muliggør. Danmark spilder nu en masse penge på fx nye danske kampfly, men heldigvis driller al den nye teknik. Danmark står derfor foran en pause på op til **ti år** uden kampfly til internationale missioner - det rette tidspunkt til at tænke over, at hvis vi åbenbart har råd til mere sikkerhedspolitik, så findes der bedre metoder til reel konfliktløsning.

Jeg er allerede **IMOD**
den **NÆSTE** krig!

FREDELIG FØDELS DAGSHILSEN LÆST OP I FOLKETINGET

René Gade fra Alternativet gav Aldrig Mere Krig en **relevant hilsen** fra Folketingets talerstol. Det skete **under** en redegørelse om nordisk forsvarssamarbejde fra daværende forsvarsminister Peter Christensen:

"At vi insisterer på at være en humanitær stormagt, betyder måske netop, at vi har brug for de allerdygtigste inden for militæret til at gå ud og lave de her proaktive indsatser. Det lyder vildt,

men vi kan gøre noget helt anderledes med konflikthåndtering fra Nordens side med de kapaciteter, vi har i forsvarret", sagde René Gade i sin ordførertale. "Når det er sagt, vil jeg sætte fokus på noget, der sker på mandag. Der er en forening, der fejrer sin 90-års fødselsdag, og jeg har meget, meget stor respekt for dem", fortsatte René Gade. Han er Alternativets ordfører for fred og forsvar, og gjorde det i sin ordførertale klart, at han ikke selv står under pacifisternes fane. I stedet opfordrer han "stålsatte" fredsfolk til at tale med om forsvar. Han læste derpå foreningens pressemeddelelse op, hvilket tydeligt irriterede forsvarsministeren. René Gade sluttede talen med en sidste hilsen:

"Jeg synes, vi skal respektere, at Aldrig Mere Krig holder os i ørerne herude. Vi skylder at ære dem, der insisterer på at der er andre veje." Alternativet har endnu ikke fastlagt sin reelle politik på forsvarsområdet. René Gade ser frem til at det giver partiet nogle forudsætninger, som er de færreste forudt, da de kan starte helt fra scratch. MobilTV.ft.dk/video/20161/salen/6/09h27m27s

HELGER OG LARSEN HÆDRET FOR UKRUDTSBEKENDELSER

Aldrig Mere Krig har tildelt skuespillerne Anne Marie Helger og Peter Larsen foreningens Fredsrose, for med fredfyldte antimilitaristiske ukrudts-bekendelser at gøgle imod krig:

"Anne Marie Helger og Peter Larsen får Fredsrosen for deres ihærdighed, for når regeringen igen og igen kalder til krig, står de to gøglere altid klar til at protestere. Det gør vi andre også, men det bliver altid meget hyggeligere, sjovere og langt mere gennemtrængende, når deres struber og mimik er med til at understrege budskabet", sagde Tom Vilmer Paamand under overrækkelsen.

"Anne Marie Helger og Peter Larsen møder frem, ikke kun fordi der kaldes - men fordi de selv mener noget med det, som højlydt erklærede pacifister og militærnægttere. Så tak for al den ballade i fredens navn!"

ATOMSKJOLDETS USÅRLIGHED GIVER UTRYGHED UDENFOR

Af Arne Hansen

I januar var der åbent samråd i Folketingets udenrigspolitiske udvalg om hvorvidt Danmark skulle tilslutte sig en bindende FN-resolution om atomvåben nedrustning – men regeringen sagde nej!

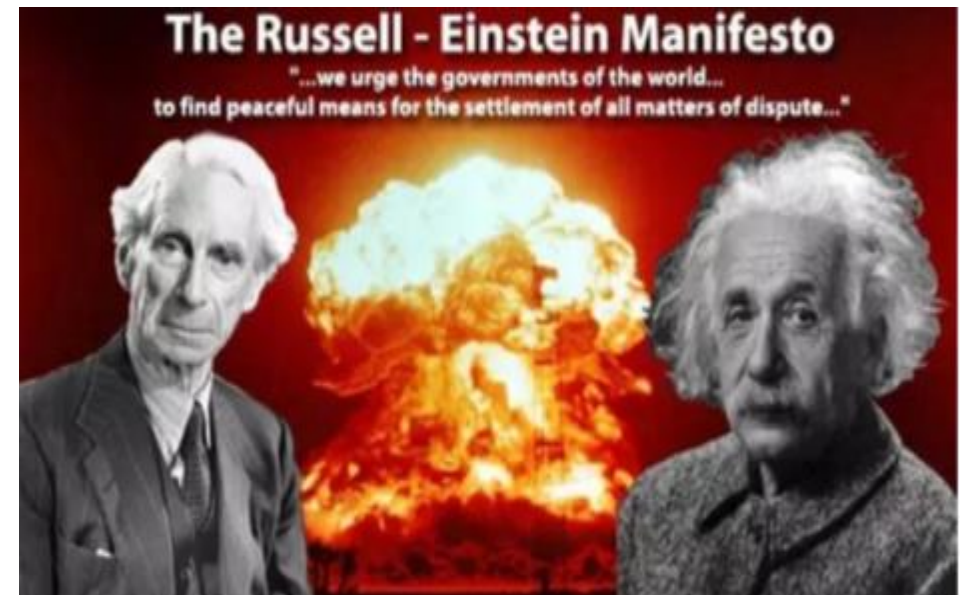
Debatten sker på et yderst væsentligt sikkerhedspolitisk område, da det drejer sig om en stående trussel, som på et splitsekund kan bringe menneskeheden overlevelse i fare enten igennem en utilsigtet hændelse som vi så i den danske film ”Manden der reddede verden” eller igennem kyniske militaristisk skelnen mellem militære mål og masse mord på civile.

Disse indslag samt et tidligere interview i programmet Dialog på Frederikshavn Lokalradio om faren for atomkrig er inspireret af, at Beredskabsstyrelsen har formuleret de største trusler som det danske samfund står overfor i de kommende år – men uden at medtage atomkrig, hverken som forårsaget af en politisk fejlkalkulation eller som en IT-teknisk fejludløsning.

I denne sammenhæng er det meget væsentligt at få forklaret, hvorfor et missilforsvar, som det Danmark har tilsluttet sig, er så usikkerhedsskabende og oprustningsfremmende, at det øger øge risikoen for atomkrig væsentligt. Det kan gøres ved at vi anskuer USAs opbygning af et missilforsvar upartisk ovenfra i et fugleperspektiv. Så bliver man nemlig nødt til at spørge om, hvordan et missilforsvar kan blive opfattet af alle de, der står udenfor. Andre og her især Rusland må vel forventes at spørge, hvorfor pokker NATO vil bruge penge på et sådant skjold, når Rusland ikke synes selv at have nogen planer om, som de første at angribe med atomvåben, og som USA da må vide ud fra erfaringerne fra den kolde krig, står til troende.

Kan man så fortænke russerne i at spekulere over hvilke andre årsager der kan være til NATO-beslutningen om at opstille et missilskjold der jo også vil være rettet mod øst - uanset om NATO-landene benægter det. Og her ved vi alle fra diskussionen i 1980erne omkring Reagans stjernekrigsprojekt, at supermagterne dengang var blevet enige om et forbud imod at forsøge at opbygge et fuldstændigt skjold mod atomvåbenangreb. Supermagterne måtte nemlig kun opstille anti-missilbatterier omkring hovedstæderne på begge sider. Det var for at sikre fortsat gensidig sårbarhed, som en nødvendighed, for at ingen af parterne i den kolde krig skulle fristes til at prøve at opbygge et fuldstændigt missilskjold.

For ellers kunne en atommagt, der også igennem et missilskjold havde opbygget usårlighed, nemlig fristes til at bruge sin oplevede ensidige usårlighed overfor andre magter, til at udøve pression overfor disse, når der opstod konfliktende interesser. Og det ville være en effektiv trussel, når modparten uden

missilskjold måtte se i øjnene, at et angreb med atomvåben ville være omkostningsfrit. Dette ikke for at jeg mener vi kunne slå os til ro med garanteret gensidig ødelæggelse som sikkerhedsdoktrin.

Derfor må vi turde satse på i tide at udvikle en menneskehed med en fredskultur og et menneskeligt samfund igennem opbygning af en fredsstruktur, hvor man vil og kan løse sine konflikter rettidigt med ikkevoldelige midler. En nødvendig betingelse for det bæredygtige samfund og den bæredygtige verden vi alle ønsker. Måtte mennesker i alle lande forene sig og fatte mod til - bare at overveje - at blive ikkevoldelige fredsaktivister – altså pacifister?

Men for at vende tilbage til udgangspunktet, så har nu et kæmpeflertal, bestående af især regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Radikale og måske Alternativet støttet udenrigsministerens nej til resolutionen om FN-forslaget om en bindende resolution om atomvåbenedrustning. Dette flertal har altså dermed i stedet valgt et klart ja, til at bakke op om NATOs nuværende ensidige afskrækkelsesdoktrin, om at være parat til, som de første at bruge atomvåben. Og når de samme partier så i forvejen har valgt, på trods af ovenstående modargumentation, at melde sig ind under USA atomparaply for at sikre sig en privilegeret ensidig usårlighed, der må ængste dem der står udenfor, så gør det kun ondt værre for os alle andre (og dem selv med), ved at øge frygten og den internationale spænding.

Læs hele indlægget på Arnehansen.net/170123Dialogudg.afDebatindlaeg-om-nedrustning-af-atomvaaben.docx

DERE LÆRERE HAR ØDELAGT ALT FOR MEG*Af Majken Jul Sørensen*

I Norge var besættelsesvilkårene hårdere end i Danmark. Norge havde gjort militær modstand, og kong Haakon VII og regeringen var flygtet til Storbritannien. Vidkun Quisling fra det nazistiske parti Nasjonal Samling blev indsat som marionet-statsminister af tyskerne. En af hans planer gik ud på at nazificere det norske skolevæsen som led i opbygningen af en nationalsocialistisk stat – men lærerne i Norge protesterede gennem en af de mest vellykkede ikkevoldsaktioner i krigens historie.

Sommeren og efteråret 1941 havde en aktion med masseudmeldelser af lærerforeningerne været en stor succes, og Quisling sad tilbage med organisationer uden medlemmer. Lærerne i Norge havde derfor oparbejdet en del erfaring med modstandsarbejde, som nu kom til nytte. I begyndelsen af 1942 oprettede Quisling en ny lærerforening, *Norges Lærersamband*, hvor alle lærere automatisk ville blive medlem, og medlemsafgiften trukket fra deres løn. Lærerne opfattede dette som et første skridt til at tvinge dem til at deltage i oplæring i nazisme, og protesterede kraftigt. En stor majoritet af lærerne i Norge sendte breve til undervisningsministeriet, hvor de skrev at de ikke betragtede sig selv som medlemmer af den nye lærerorganisation, og at de af samvittighedsgrunde ikke kunne deltage i den oplæring, som Nasjonal Samling stod for.

Der findes ikke præcise tal for hvor mange lærere som deltog, men omkring 12.000 af landets 14.000 lærere skrev under på denne erklæring. Undervisningsministeriet blev oversvømmet med udmeldelser, og erklærede at de betragtede udmeldelse af Norges Lærersamband som en opsigelse. De lærere som ikke ville miste deres arbejde, måtte derfor trække erklæringen tilbage inden den 1. marts. For at vise at man mente alvor, blev lønnen for februar flere steder spærret. Af 966 lærere ved skolerne i Oslo, fik bare 37 løn – det viser også hvor stor opbakning der var til aktionen i hovedstaden. Da dette ikke hjalp, meddelte Undervisningsministeriet at fra den 27. februar ville skolerne holde lukket i en måned.

Den officielle begrundelse var ”mangel på brændsel”, men det var der ingen som troede på. Nok var der mangel på brændsel under hele krigen, men skolerne havde alligevel lagre af brænde – desuden kom meddelelsen om at skolerne var lukket med bare en dags varsel. Initiativtagerne til aktionen vidste, at et af de mest afgørende forhold til at sikre stor opbakning var at give penge-støtte til de familier, som blev hårdt ramt af indtægtstab. Derfor forsikrede man tidligt i aktionen deltagerne om, at der ville være penge til dem som virkelig behøvede det. Mens skolerne var lukket på grund af ”mangel på brænd-

for mange. Et par steder i Rogaland i det vestlige Norge var der politifolk som nægtede at arrestere den lokale lærer, og disse politifolk blev selv fyret.

Lærerne blev efterhånden samlet i et par norske lejre. En stor gruppe blev transporteret med tog til den berygtede lejr i Grini udenfor Oslo, og på en eller anden måde var rygtet om at lærerne var med dette tog blevet spredt. Store forsamlinger mødte frem for at vise deres solidaritet med lærerne. I Lillestrøm sang flere hundrede den norske nationalsang for lærerne – det fik tyskerne til at rydde stationen. Næsten 700 lærere kom til Jørstadmoen fangelejr. Her blev de udsat for hård behandling – maden var elendig, de tyske soldater kommanderede dem rundt hele tiden, og de blev tvunget til at ”lave gymnastik” i meterhøj sne. Deres tøj blev vådt og der var ingen mulighed for at tørre det. Flere blev alvorligt syge af blandt andet lungebetændelse, men de fleste var udholdende og nægtede at give op og skrive under på, at de trak deres erklæringer tilbage. Af de 686 fanger på Jørstadmoen var der kun 20-30, som gav efter for nazisternes pres.

De lærere, der var samlet i Falstad, trak deres erklæringer tilbage, men nazisterne fik ikke de massetilbageføringer som de havde håbet på, og derfor blev alle fanger sendt til Kirkenes, allerlængst mod nord i Norge. De lærere, som var i Jørstadmoen, blev først transporteret til Trondheim i kreaturvogne hvor de blev stuvet sammen som sild i en tønne. Også denne gang havde information om at lærerne kom med dette tog spredt sig, og store forsamlinger var mødt op for at vise deres solidaritet.

Efter den 17 timer lange togrejse gik turen videre med skib, det tog 13 dage, igen under elendige forhold. Selv en nazilæge, som undersøgte fangerne under-

sel” begyndte mange lærere at undervise i private hjem – det var jo ikke undervisning, de var imod. Også mange forældre sendte protestbreve til Undervisningsministeriet for at støtte lærerne.

Den 20. marts og de efterfølgende dage blev over 1.000 mandlige lærere arresteret over hele landet. I nogle områder var der forvirring om hvem som skulle arresteres, og der blev hentet

vejs, blev chokeret og anbefalede at transporten blev stoppet – men der var ingen som hørte på ham. Imens de arresterede lærere blev fragtet til Nordnorge, blev arbejdet med den nye lærerorganisation afbrudt – dette kunne man blandt andet se gennem at medlemskontingentet ikke blev trukket fra lærernes løn.

Og skolerne åbnede igen efter ”brændselslukningen” uden at der var sanktioner mod de lærere som ikke var arresteret, men som havde skrevet under på samme erklæring. Dette vidste fangerne i Kirkenes dog ikke noget om, og de gik et hårdt lejrliv i møde. Selvom de ikke blev udsat for den samme torturgymnastik som i Jørstadmoen, så var der fortsat mangel på lægehjælp til de syge, og maden var yderst knap. Fangerne arbejdede dagen lang med at laste både. Dagen blev til uger og ugerne til måneder, og den korte arktiske sommer gik mod sin afslutning. Nazisterne gjorde ikke flere forsøg på at tvinge folk til at trække deres erklæring tilbage.

I september blev fangerne undersøgt af en tysk læge, og resultatet var at 160 af dem blev sendt hjem på grund af deres dårlige helbred. Lidt senere blev yderligere 100 sendt hjem, og i november blev resten af gruppen frigivet. De første 160 syge fanger blev tvunget til at skrive under på at de trak deres erklæring tilbage, men disse underskrifter forlod aldrig Kirkenes, og blev aldrig brugt som propaganda mod lærerne.

Resten af fangerne blev frigivet uden forbehold. Lærerne havde sejret, eftersom Lærersambandet aldrig blev andet end en papirorganisation, og aldrig fik nogen forbindelse til Nasjonal Samling. Det var Quisling selv som erklærede at lærerne havde vundet på et møde på en skole i Bærum den 22. maj 1942. Da sagde han de berømte ord ”Det er jer lærere, som har ødelagt alt”, og gav lærerne skylden for at hans ”mønstersamfund” ikke kunne gennemføres.

I anledning af 75-året for de norske læreres oprør bringes dette forkortede uddrag af Majken Jul Sørensens bog ”På barrikaderne for fred”

RUSLAND OG USA SLÅR IGEN MOD KRIGSDOMSTOL

Rusland har [trukket sig](#) fra Den Internationale Straffedomstol, da ”*retten ikke har levet op til forventningerne*”. Krigsforbryderdomstolen undersøger pt om der er begået forbrydelser under Ruslands annektering af Krim-halvøen og under kampene i Ukraine. ICC har meldt ud, at ”*alt tyder på en international væbnet konflikt mellem Ukraine og Den Russiske Føderation*”. Desuden har en række vestlige lande beskyldt Rusland for at en række bombninger af civile mål i det nordlige Syrien er krigsforbrydelser.

Også USA er under anklage, for Straffedomstolens undersøgelser [viser](#) ”*et rimeligt grundlag for at tro*”, at USA lod sine krigsfanger torture i Afghanistan, Litauen, Polen og Rumænien. USA stoppede alt samarbejde med Straffedomstolen allerede i 2001, efter frygt for at landets soldater og politiske ledere ville blive udsat for ”*politisk motiveret forfølgelse*”.

Under præsident Obama havde USA [genoptaget](#) et vist samarbejde med Straffedomstolen, men USA har fortsat ikke ratificeret sin tilknytning, og landet afviser fortsat domstolens [anklager](#) og gyldighed. Oven i dette har USA ikke ændret en særlig [lov](#) fra 2002 til [beskyttelse](#) af nationens soldater, der bemyndiger landet til militært(!) [angribe](#) domstolen i Haag, hvis egne eller allierede statsborgere bliver holdt fængslet der.

IKKE FLEST SELVMORD BLANDT VETERANER

Veteraner har ikke højere selvmordsrisiko end andre, viser en officiel [rapport](#). Fra 1992 til 2014 er registreret 56 selvmord blandt veteraner, men dette antal er altså mindre end for resten af befolkningen. En klar tendens fra rapporten er, at samtlige selvmord er sket hos tidligere udsendte til Kroatien i 1990erne, hvor langt flere mistede livet gennem selvmord end ved kamphandlinger. Undersøgelsen er fra *Videncenter ved Veterancentret* under Forsvarsministeriet. - *Veterancentret arbejder kontinuerligt på at begrænse antallet af selvmord blandt veteraner. Denne rapport er med til at give os et faktabaseret grundlag for vores indsats, siger oberst Jette Albinus, chef for Veterancentret.*

I rapporten er undersøgt 30.000 veteraner, som har været udsendt til Afghanistan, Irak og Balkan. Veterancentret [advarer](#) om, at mediestorme med den fejlagtige vinkel måske kan få flere soldater til at vælge selvmord:

- *Når selvmordsdebatten ruller i medierne, kan det let blive blæst ud af proportion. Vi risikerer, at pårørende er bekymrede uden grund, ligesom man generelt får stemplet og stigmatiseret alle de velfungerende danske veteraner.*

[Veteranalliancen](#), der kæmper for bedre forhold for syge og skadede veteraner, kritiserer rapporten og mener den blot er lavet for at lukke debatten.

200 MILITÆRNÆGTERE AFLØSTE 35.000 TYSKE FLYGTNINGE

Af museumsinspektør John V. Jensen

Ankom man til Oksbøllejren i januar 1949, var den tidligere overfyldte lejr, som emmede af liv blot et par år tidligere, forvandlet til et trøstesløst syn. De sidste spor fra tyskertiden var endnu ikke fjernet. På lejrens gadehjørner stod stadig de tyske skilte tilbage og mindede om en ikke så fjern fortid. Dengang den tyske besættelsesmagt havde indtaget området og opbygget en betydelig militærlejr *Truppenübungsplatz Oxböl* i Aal Plantage.

Det var ruinerne af dette anlæg, der udgjorde det trøstesløse syn, som mødte de mange hundrede militærnægtere, som i de næste ti år beboede lejren og var beskæftiget med nedbrydningen af lejren. Ideen om at anvende militærnægtere til det resterende arbejde med nedbrydning skulle, ifølge Bruno Petersen, være opstået i forbindelse med nedtagningen og salget af barakkerne, hvorefter kun murværkerne og andre grove ting stod tilbage. Det resterende arbejde med nedtagning, afrensning etc. vurderedes at blive for bekosteligt, og derfor fremsattes på et tidspunkt tanken om at bruge militærnægterne til dette arbejde.

Papirer fra Krigsministeriet nævner ikke militærnægterne, men antyder i stedet at hæren forventede at overtage hele det militære område i Oksbøl. Således var hærens folk yderst kritiske over for tanken om at placere en militærnægterlejr i området, da de mente, at en militærlejr og en militærnægterlejr ikke ville kunne "trives" ved siden af hinanden, som det blev formuleret. Henover julen nåede planerne dagspressen, og Nationaltidendes læsere kunne den 28. december erfare, at 200 danske militærnægtere skulle afløse 35.000 tyske flygtninge i Oksbøl; og sådan blev det. Ideen var oplagt, for på stedet havde man allerede bygninger til indkvartering, kontorer foruden en tidligere flygtningelejrchef uden arbejde.

Med beslutningen ændrede flygtningelejren navn til C.A.-lejren (Civil Arbejdslejr), og den tidligere flygtningelejr blev nu omdannet til militærnægterlejr à la Gribskovlejren i Nordsjælland, der efter besættelsen var den eneste genåbnede militærnægterlejr, men hvis kapacitet ikke var helt tilstrækkelig. Hidtil havde landets anden militærnægterlejr været Kompedallejren i Midtjylland, men den var optaget til anden side, fordi den i de første par år efter befrielsen var omdannet til flygtningelejr for tyske flygtninge. Først i 1955 genåbnedes den som militærnægterlejr. Oksbøllejren holdt også længere end de i begyndelsen estimerede to år, således fremgår det i et referat, at der var meget arbejde endnu, og fordi militærnægterne arbejdede temmelig langsomt, som der står. Militærnægtelse var i øvrigt ikke noget stort tema i slutningen af 1940erne og heller ikke i begyndelsen af 1950erne, hvor nægterne kun ud-

gjorde en ganske lille (lidt suspekt) minoritet. Men faktisk havde man i Danmark siden den 13. december 1917, som det blot andet land i verden, haft en lov om civil værnepligt eller militærnægtertjeneste. Første Verdenskrig var blevet udkæmpet af store værnepligtshære, og dette skabte en aversion mod krige og militærvæsen i det hele taget, som resulterede i, at et stigende antal unge mænd ikke mindst blandt arbejdere i byerne ikke længere ønskede at springe soldat. Inspirationen til en lov om en civil værnepligt kom fra Storbritannien, der ligeledes under Første Verdenskrig nærmere bestemt den 27. november 1916, havde indført tvungen værnepligt.

Den britiske lov indeholdt en passus om, at man af samvittighedsmæssige grunde kunne blive undtaget fra egentlig krigstjeneste mod, at man udførte anden samfundsnyttig tjeneste. I Danmark skævede den radikale regering, der siden tiltrædelsen i 1913 havde haft et antimilitaristisk program, til den britiske model. Spørgsmålet medførte diskussion, men enden blev, at det herefter var muligt at konvertere den militære pligt til en anden form for statspligt. Samtidig blev det fastsat, at tjenestetiden for militærnægtere, igen efter britisk forbillede, skulle være længere end den militære tjeneste. Det skulle nemlig ikke tidsmæssigt kunne betale sig at anmode om overflytning til civilt arbejde. Der-

ved sikrede myndighederne sig også mod ”bekvemmelighedshensyn” som ville kunne gøre værnepligtige til militærnægtere. Antallet af militærnægtere udgjorde dog ikke noget stort samfundsmæssigt problem, således var der i 1916 kun 16, og dette var faldet til blot otte og tre i henholdsvis 1922 og 1929. I løbet af 1930erne steg antallet igen til 113 i 1937, hvorefter det faldt til blot 12 under besættelsen. Motivationen for nægterne skulle som nævnt bestå i et udtalt ønske om ikke at gøre militærtjeneste af samvittighedsmæssige grunde, og dette skulle, i det mindste i begyndelsen, være religiøst motiveret, men senere tillod man også politiske motivationer.

I tidens løb har en af de største og mest homogene grupper blandt militærnægterne været Jehovas Vidner. Udover jehovitterne kom en anden tredjedel fra miljøet omkring fredsorganisationen Aldrig Mere Krig. Derudover var der enkelte Retsstatsfolk (Retsforbundet) samt repræsentanter fra et beslægtet tænkesæt i Landsforeningen J.A.K. (Jord, Arbejde og Kapital), Mazdaznanfolk (en nyzarathustrisk religion), Martinusfolk og nogle få fra Indre Mission og Pinsemissionen. Desuden var der blandt nægterne også kommunister og radikale, som valgte at aftjene civil værnepligt.

Fra 1968 har en etisk overbevisning af politisk karakter også givet mulighed for fritagelse for militærtjeneste. Civil værnepligt bestod oprindeligt af skovarbejde o.l., men i 1960erne blev det muligt at opfylde værnepligten ved civilt arbejde på institutioner med almennyttige formål inden for den sociale og kulturelle sektor. Her bør det vel nævnes, at landets museer gennem mange år havde glæde af militærnægterordningen. I 1970 blev det endvidere muligt at aftjene civil værnepligt i form af ulandsarbejde i to år. Frem til 1986 var den civile værnepligt af længere varighed end militærtjenesten, men er nu den samme. Normalt har antallet af militærnægtere kun udgjort få procent af en årgang, men antallet steg fra 1960erne og frem til midten af 1970erne til over 10 % for derefter at falde. I militærnægterregi spillede ikke mindst den pacifistiske fredsorganisation Aldrig Mere Krig en ganske betydelig rolle for mange danske militærnægtere til støtte og oplysning.

Den 2. august 1949 rykkede det første 120 mand store hold ind i lejrfaciliteterne. De gamle tyske lazarettbygninger i lejrens nordøstlige hjørne blev efter en smule istandsættelse indrettet til beboelse i form af fire-, seks- og timandsstuer foruden kontorer. Militærnægterne var mænd mellem 20 og 30 år mange med en videregående skoleuddannelse, gamle højskoleelever. De allerfleste har valgt det civile statsarbejde af rene idealistiske grunde efter moden overvejelse, som det hedder i nægterorganet Pacifisten fra 1949. Militærnægterlejrens første chef blev Anker Pedersen, som indtil da havde fungeret som lejr-

chef i flygtningelejren og inden da havde gjort tjeneste i statens lejre for unge arbejdsløse. Han var til at snakke med. Han havde ganske vist været soldat og underofficer – noget militært skal det helst smage af, når statens stillinger skal besættes, som Otto Mathiasen ironisk udtrykte det i Pacifistens spalter.

Anker Pedersen kunne fortælle, at han havde lavet en arbejdsplan for de kommende fire år: Nedbrydning af 22.000 m² hestestalde og skure, nedbrydning af 8.000 m² murstensbygninger, rensning og slagning af op mod 15.000.000 mursten. Derudover skulle der også fjernes 55 kilometer kloak- og vandledning, 60.000 m² vej, 40.000 m² gulve og fundamenter, 30.000 m² bygninger, så der var rigeligt at tage fat på. I alt havde lejrchefen opgjort arbejdet til 1.054.000 timer, og slog dette ikke til, ville man tage fire år mere.

Militærnægternes eller de civile værnepligtiges opgave kom nu i de følgende næsten 10 år til at bestå i at nedbryde resterne af lejren og slutteligt tilplante området. En af nægternes første større opgaver bestod i at fjerne det omkring 10 kilometer lange dobbelte pigtrådshegn, der omgav Oksbøl Nordlejr, og som stammede tilbage fra Værnemagtens militære øvelsesplads, og som senere også holdt på flygtningene. Jernstolperne og pigtråden blev herefter solgt til en produkthandler. Samtidig gik nægterne også i gang med at brække mure ned og derefter rense murstenene af, tage vandrør og kloakrør op, fjerne luftledninger, planere og plante til. Alle byggematerialer skulle så vidt muligt bruges igen. I begyndelsen kom stenene fra fundamenterne til mandskabsbarakkerne. Helt uden problemer var dette nedtagningsarbejde imidlertid ikke. Træbarakkerne var fyldt med væggelus og de skulle gasses.

Gennem de næsten ti år C.A.-lejren eksisterede i Oksbøl, havde man fire udehold a 20-25 mand, som stod for nedbrydningen af de tilbageværende bygninger. Ved siden af dette arbejde havde man desuden et lille husdyrhold på en tre-fire grise, der levede af køkkenaffald, og som blev kørt på slagteriet i Esbjerg, når de havde fået den rette størrelse. Herudover var der også gartneriet i lejrens vestlige del, hvor man avlede kartofler og grøntsager til lejrens forbrug. Dertil kom det omtalte værkstedshold på ti mand, oftest med en håndværkeruddannelse, som tog sig af reparation og vedligeholdelse af arbejdsredskaber, produktion og nybygning.

Nægter Ib Nielsen, der var på det første arbejds hold i lejren, gætter på, at arbejdsydelsen i lejren var omkring tredjedel af det normale, fordi det for mange var uvant arbejde, som ikke var interessant, og motivationen var dårlig, og fordi folk ikke var kommet helt frivilligt.

Læs mere i næste nummer. John V. Jensen er museumsinspektør på Museet for Varde By og Omegn, se Vardemuseerne.dk/museum/flygtningelejren

ALLE LANDE I FORENING - SKAL FORSVARE DENNE JORD

Af Poul Pedersen

Hvordan får man demokratisk valgte regeringer til at samarbejde globalt for bæredygtig vækst og social balance i stedet for kortsigtet begunstiggelse af egne vælgere?

KAPITALISTISK KORTSIGT → KRISER → KOLDKRAFTVOTNINGE → KONFLIKTER → KRIG

Husk at *Krig og kriminalitet koster kassen*
Men med flid og fred kan vi spare på skatten.

Efter min opfattelse er krig en følge af menneskers dovenskab ”I dit ansigts sved skal du æde dit brød”. Mennesket er tilbøjelig til at vælge de nemmeste løsninger. At få størst mulig nytte ved mindst mulig indsats.

Varer så i tusindvis - køber vi til dumpingpris
 - hvor miljø og arbejdsregler lempeligst er
 - naturligvis. Men hvis nogle udnyttes for groft kan det jo ske at de bliver så vrede at de gør oprør.

FLID → FÆLLES FØLELSE → FAIR FORDELING → FRODIGHED → FRED

Hvis mennesker sættes i afmagt vil de være mere tilbøjelige til at reagere voldeligt. Men når fattige angriber rige bliver de rigeste rigere og de fattigste fattigere. Den der bliver angrebet vil forsvare sig.

Den rige, der bliver angrebet vil købe sig effektive forsvarsvåben. Dermed tjener våbenindustrien endnu flere penge. Og bruger råstoffer, arbejdskraft og kapital, som burde bruges til at forbedring af livsbetingelser.

Ren luft, rent vand, tilstrækkelig ernæring og tag over hovedet.

Fred bør være i alle menneskers interesse (og forbandede pligt) uanset politisk orientering. Hvis ikke så ødelægger vi mennesker jo vort livsgrundlag. Vi har jo kun den her jordklode og har ikke råd til at fortsætte ødelæggelserne af den. Vi er alle i samme båd, og det er jo ikke en "Noahs Ark", men en skrøbelig skude, der er på vej til havari.

Krige skaber forurening, - som da vist er ganske stor.

Og med CO₂ udledning - truer klima på vor Jord.

Alle lande i forening - skal forsvare denne Jord.

Standse kriges forurening, - tage vare på vor Jord.

Alt hvad de på krig spendere, - megen sol el ku´ kreere

AMKs 90-ÅRS JUBILÆUM

Aldrig Mere Krig holdt sit 90-års jubilæum den 17. oktober 2016 på Den Internationale Højskole i Helsingør. Fødselsdagen fik pæn omtale i Politiken, Kristeligt

Dagblad, Dagbladet Arbejderen samt lidt dril i Ekstra Bladet.

Der var god musik og mad. Skolens kor sang Imagine, troubaduren Jørgen Ginderskov sang med omkvædet Aldrig Mere Krig. Og der var hilsener fra gode folk og digte samt taler om fredsforskning og en fredeligere fremtid - inden 90 år mere.

Hør på

Arnehansen.net/dialog/fred/161017AMK90aar1IntroLauenbjerg96.htm

KOM MED TIL AMKs ÅRSMØDE 29-30. APRIL I ULFBORG

Igen i år holder AMK årsmøde sammen med Tvinds *Peace Conference*. Fredsfestivalen med temaet *Creating Peace: Act – Learn – Share* har taler og workshops med Jan Øberg og andre gode oplægsholdere - oplæggene er på engelsk.

Vi håber at AMKs medlemmer får lyst til at deltage i arrangementets mange relevante indslag, samt til film og underholdning. AMK har booket mulig overnatning til jer fredag nat, og et mødelokale fredag aften hvor AMK holder sit ordinære Årsmøde fra klokken 19. Deltagere til Årsmødet får fri adgang til fredsfestivalen, kaffe, aftensmad og overnatning fredag, samt morgenmad, frokost og kaffe lørdag. Bemærk at Tvind er alkoholfrit område.

Overnatning på stedet fungerer som på et vandrerhjem - husk selv at tage sovepose eller lignende med. AMK giver op til 300 kroner i tilskud til rejsen mod fremvisning af togbillet (eller bil) for udgiften over de første 100 kroner, beregnet efter billigste bus/tog pris for pågældende rejse. Mødet foregår på Det Nødvendige Seminarium, Skorkærvej 8, 6990 Ulfborg. Tilmelding og indsendelse af forslag til Årsmødets dagsorden skal ske senest den 21. april til:

*Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm, via tlf: 97373163
mobil: 20623163 eller via e-mail til: info@aldrigmerekrig.dk.*

Husk at anføre hvis du ønsker seng samt kørsel til og fra Ulfborg station.

Ordinært årsmøde for Aldrig Mere Krig den 28. april klokken 19

Dagsorden

- Valg af ordstyrer og referent
- Hovedbestyrelsens beretning
- Indkomne forslag
- Forslag til arbejdsplan
- Valg af hovedbestyrelse
- Valg af revisorer og revisorsuppleant
- Fastsættelse af kontingent
- Tid og sted for Årsmødet i 2018
- Eventuelt

Kortere tekster uden navn på, er af ansvarshavende redaktør Tom Vilmer Paamand.

Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og udenlandske tekster oversat. Redaktionen gør opmærksom på at henvisninger og artikler i bladet kan have indhold, der ikke nødvendigvis udtrykker redaktionens eller AMKs holdninger.

Redaktion: Poul Pedersen og Tom Vilmer Paamand m.fl.

Kontakt Landskontoret:

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: +45 97373163
E-mail: info@aldrigmerekrig.dk

Besøg vores websteder:
www.AldrigMereKrig.dk
[Facebook.com/aldrigmerekrig](https://www.facebook.com/aldrigmerekrig)

Regnskabsfører (kasserer):

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: +45 97373163
E-mail: info@aldrigmerekrig.dk
Bank: Arbejdernes Landsbank
Reg. 5396 Konto. 0309139
Giro via posthus: 80237278
Swipp og MobilePay: 42667118

Hovedbestyrelse:

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn

Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk

Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde

Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

Mobil: 2062 31263. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk

Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg

Mobil: 4045 0847. Mail: mailto:poul@aldrigmerekrig.dk

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård

Mobil: 5051 0328. Mail: tom@aldrigmerekrig.dk

Suppleanter:

Peder Frode Hansen, Skårupvej 7, 7700 Thisted

Bo Richardt, Dagmarvej 5, 3060 Espergærde

Mail: bo@aldrigmerekrig.dk

Tlf.: 9842 5542

ArneHansen.net

Tlf.: 2333 4460

fredsministerium.dk

Tlf.: 9737 3163

Tlf.: 8683 6690

PAXmusik.dk

Tlf.: 5051 0328

FRED.dk

Tlf.: 9797 4215

Tlf. 49 13 18 87

Fredsvagt.dk

AMKs Bestyrelse

Arne

Bo

Frode

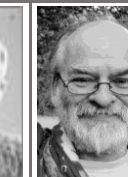
Hasse

Hermod

Poul

Tom

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

Bliv medlem af AMK Støt freden – "knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.			
Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold.	_ Oplysning om Aldrig Mere Krig Inkluderet i medlemskab er bogen Krudt uden Kugler og AMKs emblem	Enkeltperson Kr. 225 Par Kr. 300 Student mm. Kr. 150 Pensionist Kr. 150 Civil værnepligt Kr. 150	
Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.			
Navn ----- Adresse ----- Tlf. ----- E-mail -----			
<p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <p>– derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager – det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.</p> <p style="text-align: center;">Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden Konflikter bør altid løses med fredelige midler Læs principprogram og vedtægter: AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm - også Facebook.com/aldrigmerekrig</p>			